

Include predicile din 03 octombrie 2020 și 04 octombrie 2020

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 03 octombrie 2020, ora 19³⁰

Fr. Frank

Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru că mesajul lui Dumnezeu se poate auzi în toată lumea și astfel suntem aduși la zi în Împărăția lui Dumnezeu. Rugăciunea noastră să fie: O, Doamne, dăruiește-mi credința care este acea putere care a biruit lumea. Avraam L-a crezut pe Dumnezeu. De asemenea și noi Îl credem pe Dumnezeu, și vom vedea împlinirea făgăduințelor pe care ni le-a dăruit Dumnezeu; noi vom trăi aceasta prin îndurarea Lui. Din toată inima noastră Îi aducem cinstea Domnului nostru.

Cu privire la această pandemie cu coronavirus. Nouă ne pare rău și ne doare pentru toți cei ce sunt afectați. Este o epidemie cum n-a mai fost până astăzi. Dar este o parte a timpului de sfârșit în care noi am ajuns. Noi putem citi ce a spus Domnul mai dinainte. Totul se împlinește așa cum a spus-o El acum aproximativ 2.000 de ani și cum ne-a fost lăsat scris. Noi ne putem orienta în Cuvânt și din Cuvânt. Nu există nicio altă carte pe pământ care vorbește de zidirea cerului și pământului unde este descris totul, chiar până la cerul și pământul nou. Din această sfântă Scriptură aflăm totul. Vechiul și Noul Testament sunt într-o concordanță armonioasă.

Bineînțeles, astăzi ne gândim la ceea ce s-a întâmplat și se întâmplă în Israel, la ce a fost făcut în lumea islamică în legătură cu Israel. Foarte pe scurt vom intra în aceste detalii. Cât de important este faptul că în acest timp noi avem orientarea biblică. Pe pământ nu există o altă carte care să ne dăruiască, de la început la sfârșit, această orientare despre întreaga creație, despre planul de mântuire și pentru acest fapt Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu.

Am auzit tot ce se întâmplă, despre religia lui Avraam, despre legământul lui Avraam, familia lui Avraam. Toate cele trei religii mondiale: creștinismul, iudaismul și islamul își au originea în Avraam.

Noi înțelegem tot ce se întâmplă. La ultima vizită a papei în Abu Dhabi el a fost în cea mai mare moschee unde poți vedea scris: „Maria, mama lui Isus”. Religiile se apropie, ei spun: „Noi credem în același Dumnezeu”. Toți sunt uniți, toți se unesc. Dar pe de altă parte, vedem că Adunarea lui Isus Hristos este și devine o inimă și un suflet, legați și uniți cu Dumnezeu prin Duhul Sfânt și sunt conduși în tot Adevărul.

Ceea ce ne întristează este faptul că atunci poporul Israel n-a recunoscut că profeția biblică se împlinea în timpul lor. Acest lucru doare. Este scris în Ioan 1:11: „*A venit la ai Săi, și ai Săi nu L-au primit*”. Iar în Lc. 19 unde este scris că Domnul a privit asupra Ierusalimului, a plâns amarnic și a spus: „O, dacă tu ai fi recunoscut în timpul tău lucrurile care erau pentru pacea ta”.

Foarte scurt doresc să atenționez asupra acestui fapt. Fie iudei, creștini sau alții, cine n-a recunoscut ce a făcut Domnul acum două mii de ani când a fost încheiat legământul cel nou, când Mântuitorul și Eliberatorul nostru a murit pentru noi, cine n-a primit-o și n-a crezut-o și-a continuat drumul pe căile și în gândurile proprii. Dacă iudeii ar fi recunoscut ce s-a întâmplat în timpul lor atunci n-ar fi scris ceea ce au scris. A fost necesar ca la patru sute de ani după ce a fost scris Testamentul Nou să se editeze și tipărească un Talmud din Ierusalim? Toți cei ce l-au scris au vorbit pe lângă Dumnezeu, iar cine aruncă acest talmud nu face niciun rău. În următorul secol ei au scris „Talmudul babilonian” unde și-au scris tălmăcirile lor pe care le-au vestit poporului pe care l-au dus în eroare. Cei ce au scris „Talmudul babilonian” n-au recunoscut ce a fost scris în Tora, iar după aceea au scris talmudurile proprii. Două sute de ani mai târziu a fost scris și Coranul. Toți au scris pe lângă Dumnezeu, pe lângă ceea ce a făcut Domnul nostru atunci. În Coran este scris că Mohamed a călărit pe un cal alb în paradis, a atins puțin Muntele Templului și apoi s-a dus în Paradis. De aceea pretind ei Muntele Templului.

Care este situația în timpul nostru? Cine nu recunoaște ce a hotărât și decis Dumnezeu în planul Său de mântuire acela va avea gânduri și răstălmăcirii proprii pe care le va urma.

Acum citesc două, trei versete biblice ca să vedem ce are Dumnezeu de gând, ce a făgăduit El și ce se va întâmpla în scurt timp.

Voi toți știți că sunt necesare toate negocierile cu aceste țări islamice, cu celelalte țări și cu Israelul. În prorocul Daniel este amintit acest împărat care va încheia un legământ pentru șapte ani. Aceste negocieri trebuie să aibă loc, acest ultim legământ despre care a vorbit și prorocul Daniel în Dan. 9:27. Aceste pregătiri sunt în desfășurare.

Cu privire la Muntele Templului. În prorocul Isaia 2:2-3 este scris: „*Se va întâmpla în scurgerea vremurilor că muntele Casei Domnului va fi întemeiat ca cel mai înalt munte...*”. Așa a spus-o Dumnezeu, și așa va fi.

Lucrul important de aici este Iahveh. Cine se duce la Gen. 2 acela găsește noțiunea Elohim-Iahveh pe care o găsim scrisă de peste 3.000 de ori în Vechiul Testament.

Aici în Is. 2:2 este scris că: „*Se va întâmpla în scurgerea vremurilor că muntele Casei Domnului va fi întemeiat ca cel mai înalt munte; se va înălța deasupra dealurilor, și toate neamurile se vor îngrămădi spre el*”.

Acest timp va veni. Așa cum este scris aici așa se va împlini în timpul sfârșitului, în ultimele zile. Noi am putea spune convinși: se va întâmpla la sfârșitul timpului de sfârșit. Dar noi suntem deja în timpul sfârșitului. Aceasta se va întâmpla la sfârșitul timpului de sfârșit cu Israelul, cu Muntele Templului și cu cei doi măslini.

Mai departe este scris: „*Popoarele se vor duce cu grămada la el și vor zice: «Veniți să ne suim la muntele Domnului, la Casa Dumnezeului lui Iacov...» ...*”(vers. 3).

În acel timp Templul va fi gata zidit. Ei vor merge la Casa lui Dumnezeu, la Muntele lui Dumnezeu. Continuăm: „: *«...El ne va învăța căile Lui»*”. Nu despre o cale oarecare sau despre o religie oarecare, ci Domnul Dumnezeu ne va învăța căile Sale.

Ce se întâmplă astăzi? Toți au învățăturile proprii, dar Domnul învață pe poporul Său despre căile Sale. Iar căile Sale sunt mai presus de căile noastre și gândurile lui sunt mai presus de gândurile noastre.

Citim mai departe: „*Căci din Sion va ieși Legea, și din Ierusalim, Cuvântul Domnului*”. Nu din Meca, nu din Roma, nici din Londra sau Paris. Ci de pe Muntele Sion, din Casa lui Dumnezeu, din

Ierusalim de acolo va ieși învățătura dumnezeiască pentru toate popoarele pământului. Toți cei ce vorbesc despre „religia lui Avraam” și îl numesc ca fiind tatăl lor ar trebui să respecte acest lucru, și să citească 2Cro. 3.

Mai întâi citim din Gen. 22:2: „Dumnezeu i-a zis: «Ia pe fiul tău, pe singurul tău fiu, pe care-l iubești, pe Isaac; du-te în țara Moria și adu-l ardere de tot acolo, pe un munte pe care ți-l voi spune.»”. Așadar este muntele Moria pe care Avraam trebuia să-l aducă ca jertfă pe Isaac.

Acum citim din 2Cro. 3:1: „Solomon a început zidirea Casei Domnului la Ierusalim, pe muntele Moria, care fusese arătat tatălui său, David, în locul pregătit de David în aria lui Ornan, iebusitul”. Am putea citi mai departe ce s-a întâmplat acolo.

Așadar același munte, același loc pe care a fost și Avraam, acolo unde trebuia să-l jertfească pe singurul său fiu Isaac. Iar după aceea David a cumpărat acest munte, a plătit întregul preț și acolo a fost zidită Casa lui Dumnezeu, a fost zidit Templul. Acolo va fi rezidit noul Templu, așa cum a făgăduit Dumnezeu în Cuvântul Său. Chiar și politicienii să înțeleagă în inima lor că Dumnezeu are primul și ultimul cuvânt. Totul se va întâmpla așa cum a spus-o El în sfânta Scriptură.

Acum citim din două locuri biblice deosebite adresate nouă. Primul din Rom. 8:29: „Pe aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a și hotărât mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului Său...”. Este ceva cu totul minunat. Pe care Dumnezeu i-a rânduit mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului Său, Domnul Isus Hristos. El a venit la noi, El a intrat într-un trup asemenea trupului nostru, ne-a eliberat și ne-a mântuit astfel că după ce vom fi schimbați vom avea un trup ca al Lui. Mai departe este scris: „...pentru ca El să fie Cel întâi născut dintre mulți frați”. El, Mântuitorul nostru este Cel întâi născut dintre mulți frați. După învierea Sa, Domnul nostru a spus: „Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru, la Dumnezeul Meu și Dumnezeul vostru”.

Frați și surori, Dumnezeu a hotărât mai dinainte (predestinat) și a decis să fim fii și fiice ale Lui pentru veșnicie, noi am fost aleși mai dinainte. El a știut că noi vom crede în acest timp mărturia Scripturii.

Citim vers. 30: „Și pe aceia pe care i-a hotărât mai dinainte, i-a și chemat; și pe aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți; iar pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit”.

El ne-a hotărât mai dinainte pentru acest scop. Este minunat că Îl putem crede pe Dumnezeu din toată inima și din tot sufletul nostru și primim tot ce ne-a dăruit El prin îndurarea Sa. Așadar am fost hotărâți mai dinainte (predestinați) ca să fim asemenea chipului Fiului Său, Cel dintâi născut printre mulți frați. O chemare mai înaltă și o alegere mai mare n-a putut exista. Îi mulțumim Domnului pentru aceasta. Vă rog frumos aduceți-vă aminte de exprimarea: alesi pentru acest scop, hotărâți mai dinainte (predestinați) ca să fim asemenea chipului Fiului Său. Apoi urmează un text foarte, foarte trist.

Citim din 1Pet. 2:7-8: „Cinstea aceasta este, dar, pentru voi care ați crezut!”. Frați și surori, Dumnezeu ne-a dat această încredere în El. Credința și încrederea formează o unitate, să credem și să ne încredem că ceea ce a făgăduit Dumnezeu o poate împlini și o va împlini. Cinstea aceasta este pentru voi care credeți și vă încredeți.

„Dar pentru cei necredincioși, «Piatra pe care au lepădat-o zidarii a ajuns să fie pusă în capul unghiului»; Și «o Piatră de poticnire și o Stâncă de cădere.»”.

Cei necredincioși se poticnesc de Cuvânt, fiind neascultători. Aici noi vedem cât de prețioasă este credința. Aici este scris că credința este în contradicție cu necredința, viața este în contradicție cu moartea. Pentru cei ce n-au crezut Domnul nostru a devenit o Piatră de poticnire și o stâncă de cădere, ei s-au poticnit și se poticnesc din pricina necredinței lor. După aceea este scris: „...și la aceasta sunt rânduiri”.

Frați și surori, cine o poate înțelege, s-o înțeleagă. Unii sunt hotărâți dinainte (predestinați), să aibă încredere, să aibă credință în Dumnezeu, să-i dea dreptate lui Dumnezeu, să primească tot ce a făgăduit și să recunoască ceea ce face El în timpul lor. Iar ceilalți care sunt în necredință, sunt în neascultare și rămân în aceasta, aceștia au fost rânduiri (destinați) să se poticnească de această Stâncă și să cadă. Dar noi am fost ridicați, pentru noi această Piatră este o Piatră prețioasă pe care este zidită toată casa. Pentru ceilalți este o piatră de poticnire, o stâncă de cădere.

Eu am fost foarte mișcat de acest fapt. Sunt unii care au încredere, au credință și primesc tot ce a făgăduit Dumnezeu – aceștia sunt hotărâți mai dinainte ca să fie fii și fiice ale lui Dumnezeu. Iar ceilalți nu sunt hotărâți dinainte (predestinați), nu, pentru că ei n-au primit prin credință alegerea dinainte (predestinarea). De aceea noi ar trebui să fim mulțumitori lui Dumnezeu pentru ceea ce ne-a dăruit.

Frați și surori, deocamdată noi nu putem avea niște adunări fără să ne referim la acest fapt: la ceea ce a făgăduit și a făcut Domnul pentru timpul nostru. Cine crede dintre toți aceia care susțin că au dreptate, că vestesc Evanghelia deplină și sunt botezați cu Duhul Sfânt? Noi am amintit-o aici de câteva ori. Nu există doar marile biserici penticostale și carismatice care pretutindeni vorbesc de ceea ce lucrează Duhul. Dar ce le folosește celor 550 de milioane de penticostali, carismatici și altora dacă ei refuză Cuvântul făgăduit pentru acest timp.

Această alegere dinainte ne unește cu ceea ce a hotărât El pentru Adunare, iar noi trebuie să primim această alegere. Cine nu primește și nu crede ceea ce a făgăduit Dumnezeu mai dinainte acela se poticnește. Noi credem ceea ce este scris, că Domnul Dumnezeu a dat făgăduința: că înainte de a se încheia această zi a îndurării, înainte să se încheie timpul mântuirii, înainte să vină ziua aceea rea a Domnului, acea zi de chin, înainte de această zi Domnul avea să trimită un proroc. El a făgăduit-o, iar noi am primit-o prin credință.

Acest lucru este scris chiar în Mal. 4:5-6b. Apoi chiar Domnul și Mântuitorul nostru iubit a spus-o și este scris îndeosebi în Mat. 17:11: „*Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie, și să așeze din nou toate lucrurile*”.

Doar cine a primit și crede alegerea dinainte, doar acela poate crede ce a făgăduit Dumnezeu pentru perioada noastră și va avea parte de împlinirea celor făgăduite. În mijlocul nostru nu este proslăvit niciun om, dar noi nu trecem pe lângă ceea ce a făgăduit și făcut Dumnezeu, ci Îi mulțumim Domnului din toată inima noastră.

Din anul 1949 eu am mers pe această cale îngustă. Toată viața mea mi-am dedicat-o lui Dumnezeu. Au trecut mai mult de 70 de ani, iar eu pot spune spre cinstea Domnului că nici o singură dată nu m-am

abătut de pe această cale. Pot spune că nici o singură dată n-am vestit vreo învățătură falsă, și de acum 67 de ani am predicat în mod regulat. Când am spus aici despre unificarea Germaniei pe care o sărbătorim astăzi atunci m-am gândit la anul 1962. În anul 1961 a fost zidit Zidul Berlinului prin care Germania a fost împărțită. Iar în anul 1962, când am fost trimis, atunci Domnul mi-a spus: „Te voi trimite în alte orașe ca să vestești Cuvântul Meu”. Apoi dacă mă gândesc cât de exact a descris Domnul întreaga cale. „Nu înființa nici o biserică locală și nu edita nicio carte de cântări”. Când mi-a fost spus aceasta, vocea a venit de sus, din dreapta. Dumnezeu a dat niște indicații foarte clare.

Acum, când eu nu mai pot călători din pricina vârstei și din pricina acestui coronavirus, multe lucruri au devenit imposibile. Dar aici este și punctul: nimeni nu mai trebuie să vină aici. Pretutindeni frații și surorile pot să se adune și să asculte Cuvântul lui Dumnezeu.

Doresc să v-o spun tuturor și îndeosebi fraților slujitori. Fiecare poate să decidă pentru el dacă să asculte aceste transmisii sau nu. Fiecare poate decide pentru el însuși. Chiar dacă unul dorește să nu asculte cântările sau să lase deoparte începutul și sfârșitul, el poate să nu le asculte. Fiecare frate poate decide pentru el. Important este ca la sfârșit să fie făcut un cuprins, credincioșii să se roage și să mulțumească. Să n-aibă loc discuții, ci să se roage și să-I mulțumească lui Dumnezeu. În acest mod, prin îndurarea lui Dumnezeu, totul să fie descoperit prin Duhul și harul lui Dumnezeu, astfel ca să nu mai existe niciun fel de întrebări, și toți să se simtă bine.

Frați și surori, mai putem spune un lucru: Dumnezeu trebuie să aibă o unitate internațională în toate popoarele, limbile și națiunile. Dumnezeu va face lucrarea Lui de încheiere în toată lumea. Duhul lui Dumnezeu va lucra mondial în toți aceia care au primit și primesc mesajul lui Dumnezeu acum. Doresc s-o spun astăzi tuturor. Pe cât de sigur este scris, și anume că noi suntem hotărâți dinainte ca să-L credem pe Dumnezeu, pe atât de sigur să ne încredem în El și să primim tot ce ne spune și ne-a făgăduit El și să trăim și împlinirea. Te rog frumos, primește-o. Dacă tu suflet scump, drag frate și scumpă soră, indiferent unde te afli acum pe pământ, dacă tu poți crede din toată inima ta că Dumnezeu a dat aceste făgăduințe prin slujba fratelui Branham și le-a împlinit, că lui i-a fost spus: „Mesajul va premerge cea

de-a doua venire a lui Hristos” – dacă tu poți crede aceasta, încrezându-te în Dumnezeu, fără să te opui în interiorul tău, atunci primește că tu ai fost hotărât înaintea întemeierii lumii ca să ai parte de ceea ce face Dumnezeu la sfârșit în Adunarea Lui, înaintea revenirii Domnului nostru Isus Hristos. Noi avem aceste făgăduințe, că El însuși va desăvârși lucrarea Lui. El va dăruia ploaia târzie și timpurie și se va împlini tot ce a făgăduit El. „*Cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu*” – aceste cuvinte să cadă în inimile noastre. Credeți cu toții, fiți întăriți în credința voastră, fiți întăriți în încrederea voastră în Dumnezeu. Domnul este pretutindeni prezent. El își va împlini Cuvântul Lui sfânt și scump în toți aceia care l-au primit prin credință.

Am spus-o deseori: noi suntem copii ai făgăduinței, primim Duhul făgăduit și suntem mulțumitori pentru faptul că putem trăi în acest timp. Noi putem pune pe o bază biblică tot ce se întâmplă în Israel și în această lume și putem spune că sfârșitul tuturor lucrurilor este foarte, foarte aproape. Ridicați-vă capetele căci izbăvirea voastră este aproape. Toți cei de curând întorși, toți cei ce n-au auzit despre ceea ce vestim noi, chiar ultimii să fie chemați afară, să fie puși deoparte, să fie curățați și să devină o proprietate a Domnului nostru. Unii sunt hotărâți dinainte ca să creadă, să aibă încredere în Dumnezeu; iar ceilalți sunt hotărâți să rămână necredincioși, neascultători și să se poticnească. Vă rog frumos ca în mijlocul nostru să nu fie găsită nicio inimă necredincioasă, nimeni să nu se poticnească de această veste clară și adevărată, și prin Duhul lui Dumnezeu toți să fie conduși în tot adevărul.

Domnul Dumnezeu să binecuvânteze deosebit pe toți frații slujitori, pe toți traducătorii care sunt acasă și traduc. Dumnezeu să binecuvânteze pe toți cei ce ascultă și cred acest Cuvânt al lui Dumnezeu. El să dovedească tot ce a făgăduit Dumnezeu pentru această perioadă, înaintea răpirii. Voi să credeți și să primiți tot ce a făgăduit Dumnezeu.

Frați și surori, noi trăim acum în perioada cea mai importantă din istoria mântuirii lui Dumnezeu, și Îi suntem mulțumitori în Numele sfânt al lui Isus. Amin.

Predica de la Krefeld

Duminică, 04 octombrie 2020, ora 10³⁰

Fr. Frank

Vă salutăm călduros pe toți în Numele scump al Domnului nostru. Suntem foarte bucuroși că am primit trecere înaintea lui Dumnezeu și putem propovădui Cuvântul Său prețios și sfânt. Urăm tuturor binecuvântarea bogată a lui Dumnezeu. Fie ca această zi să fie o zi pe care a făcut-o Domnul pentru noi, o zi personală pentru tine și pentru mine. Îi mulțumim Domnului din toată inima că suntem într-o legătură cu frații de pe întregul pământ.

Îi suntem foarte mulțumitori Domnului din inimă. Dorim ca toți să se pună la dispoziția lui Dumnezeu, ca să nu mai aibă loc niciun amestec, ca noi toți să înțelegem că Cuvântul Domnului este adevărat și trebuie propovăduit așa cum este scris. Acum mă gândesc la două versete deosebite din Daniel 9, vers. 22 și 23. Fratele nostru iubit Urs Graf din Elveția a auzit aceste versete într-o predică de-a mea și după aceea el a folosit aceste versete în multe alte predici. „Ia aminte la Cuvânt pentru ca să înțelegi descoperirea în mod corect”. Aceasta este cheia. Îngerul Gavril a fost trimis la Daniel pentru a-i explica lucrurile și să-i deschidă înțelegerea pentru Scripturi. Iar apoi: „Ia aminte la Cuvânt pentru ca să înțelegi descoperirea în mod corect”. Astfel de cuvinte au o valoare de aur. Îi mulțumim Domnului pentru aceasta.

Acum mă gândesc la 2Tim. 4, la Cuvântul care mi-a fost adresat mie personal: *„Te rog fierbinte, înaintea lui Dumnezeu și înaintea lui Hristos Isus, care are să judece viii și morții și pentru arătarea și Împărăția Sa: propovăduiește Cuvântul, stăruiește asupra lui la timp și nelatimp; mustră, ceartă, îndeamnă cu toată blândețea și învățătura. Căci va veni vremea când oamenii nu vor putea să sufere învățătura sănătoasă, ci îi vor gădila urechile să audă lucruri plăcute și își vor da învățători după poftele lor”*.

Scumpii mei frați și surori, ieri ne-am referit pe scurt la ceea ce s-a întâmplat atunci când toate prociile vechi testamentare hotărâte

pentru prima venire a Răscumpărătorului nostru au început să se împlinească. Atunci toți cei ce erau în harul lui Dumnezeu au crezut și au avut parte de ceea ce făcea Dumnezeu. Chiar și la Cincizecime au fost adunați trei mii de oameni. În Marcu 1, este scris că Ioan Botezătorul a apărut și a propovăduit botezul pocăinței, spre iertarea păcatelor. El putea arăta spre Mielul care avea să moară, să-Și verse Sângele și să ne dăruiască răscumpărarea și iertarea. Prin această credință el a botezat oamenii, care s-au coborât la Iordan din Samaria, Iudeea și Ierusalim pentru a auzi și a trăi Cuvântul ceasului, Cuvântul ce se împlinea în acel timp acolo.

În Evanghelia după Marcu, în primele versete este amintit că a apărut Ioan Botezătorul, care conform Is. 40:3, a fost glasul celui ce strigă în pustiu: *pregătiți calea Domnului, neteziți-i cărările. Și direct următorul verset din Mal. 3:1 „Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea”*. Ambele versete (Is. 40:3, Mal. 3:1) sunt amintite în Marcu 1 vers. 2 și 3.

Așa a început Noul Testament, așa s-a împlinit tot ce a fost hotărât în Vechiul Testament pentru acea perioadă de timp. Așa cum am accentuat și ieri, toți cei ce n-au recunoscut ce făcea Dumnezeu au scris cărțile lor, au prezentat poporului învățăturile lor proprii, dar n-au vestit ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său. Există doar două testamente în care Dumnezeu Și-a făcut de cunoscut ultima Sa voie. Așa cum pământește ultima voie este scrisă într-un testament, ce să se facă cu moștenirea pe care cineva a lăsat-o pe pământ după ce pleacă Acasă tot așa Domnul Dumnezeu nostru a scris Vechiul și apoi Noul Testament și ni le-a dăruit. Prin moartea Răscumpărătorului, prin puterea învierii Sale s-au împlinit toate lucrurile și se împlinesc mai departe, așa cum am și văzut. Și observăm că se împlinesc mai departe.

Ieri ne-am referit pe scurt la ceea ce se întâmplă cu Israel. Trebuie să spunem că Dumnezeu a început cu Israel și va încheia cu Israel. Între timp este perioada de timp pentru națiuni. Doresc să fac pe scurt această observație. Noi trăim într-un timp deosebit. Nimeni nu știe ce va mai veni, cum vor înainta și cum se vor dezvolta lucrurile. Nedumerirea și îndoiala vor crește, așa cum a prevestit Domnul toate aceste lucruri. Prorociile Vechiului Testament, ale sfintei Scripturi se împlinesc în fața ochilor noștri. Acum nu doresc să intru în lucrurile

privitoare la legământul de pace care va fi încheiat, dar totuși doresc să amintesc acest lucru.

Doresc să spun aceasta tuturor fraților care au greutăți cu Daniel 9:27. Cine vrea să înțeleagă corect Dan. 9:27 trebuie să înceapă de la vers. 22 și apoi va avea și legătura. Trebuie să citească despre cei șapte ani, de cele 62 de săptămâni de ani, că după aceste șaiszeci și nouă de săptămâni de ani, Unsul va fi stârpit fără o sentință judecătorească. Dar este necesar să începi să citești de la vers. 22, 23 pentru a putea înțelege. În vers. 23 accentul este pus: „Ia aminte la Cuvânt ca să înțelegi exact descoperirea!”.

Acum vă spun acest lucru foarte simplu. Cine vrea să înțeleagă cele 22 de capitole ale Apocalipsei în mod corect acela să ia aminte la tot ce este scris în întregul Cuvânt al lui Dumnezeu, iar apoi îi va fi descoperită Apocalipsa. Cuvântul „apocalipsă” care în biblia noastră este tradus cu „descoperire”, înseamnă dezvăluire, adică să fie dezvăluite lucrurile care mai înainte fuseseră ascunse. De exemplu, dacă eu acopăr cu o măhramă ceva, nimeni nu știe ce este în spatele acestei mahrame, iar apoi sosește clipa când o dezvelesc. Dezvăluirea lui Isus Hristos, astfel ca măhrama să fie dată deoparte și lucrurile ascunse să fie descoperite prin har.

Și acest lucru poate fi accentuat repede acum. Cine dorește să înțeleagă Apoc. 10 exact acela trebuie să citească Dan. 12:7 pentru a ști că în clipa când se va coborî Îngerul legământului și Își va pune piciorul drept pe mare, și piciorul stâng pe pământ, și va jura pe Cel ce este viu în vecii vecilor, începând din acea clipă vor mai fi doar trei ani și jumătate până la sfârșit. Așadar trebuie să iei aminte la Cuvântul din prorocul Daniel pentru a înțelege Apocalipsa și să încadrezi biblic tot ceea ce a propovăduit și prezentat fratele Branham.

Permiteți-mi să spun și acest lucru. Aceste două versete n-au fost importante doar pentru fratele Urs Graf, ci și pentru fratele nostru Helmut Miskys. Aceasta contează astăzi pentru toți frații de pe întregul pământ, toți care au parte de propovăduirea Cuvântului. Nimeni nu poate umbla prin toată țara și să spună: „Hei! Prorocul a spus..., prorocul a spus...”. Fiecare trebuie să se întoarcă înapoi la ceea ce a prevestit Dumnezeu, ceea ce i-a fost propovăduit prorocului Daniel,

căruia i-a fost spus: „*pecetluiește cartea până la vremea sfârșitului. Atunci mulți o vor citi, și cunoștința va crește*”(Dan. 12:4).

Pentru că am ascultat de multe ori ceea ce a propovăduit fratele Branham despre cele șapte peceti, vă spun încă o dată că este bine și absolut necesar să acceptăm Cuvântul scris ca Cuvânt descoperit, astfel ca să nu fie adăugat nimic acestui Cuvânt. Totul să rămână în limitele Cuvântului lui Dumnezeu. Cel ce dorește să citească mai departe în Apocalipsa acela poate citi exact când și ce se va întâmpla. Cum în primii trei ani și jumătate cei doi martori/proroci își vor începe slujba lor; apoi legământul va fi rupt și va începe necazul cel mare. Totul a fost scris și totul trebuie încadrat biblic. Cine dorește să citească în Apocalipsa acela vede încadrarea divină. În Apoc. 7 este arătată gloata celor 144.000 care vor fi pecetluiți. În Apoc. 15 ei sunt arătați pe Muntele Sionului și aud cântarea pe care o cântă Mireasa la ospățul nunții și ei intonează această cântare.

Apoi, la noi ajunge un e-mail în care este scris că „Ospățul nunții a avut loc în anul 1963”. Astfel de frați și-au pierdut mintea sănătoasă, n-au nimic altceva decât un cap confuz. Totul trebuie încadrat biblic. Apoi ei mai adaugă că „Apoc. 10 s-a împlinit deja”.

Iubiții mei frați și surori, există o rânduială divină. Dumnezeu a așezat în Adunare diferite slujbe. Acum noi suntem în ultima etapă, în ultima parte când putem încadra biblic tot ceea ce în trecut n-a putut fi încadrat. Acest lucru l-a accentuat și fratele Branham. El a intrat mereu în perioada de timp de după Reformă și a arătat cum adevărurile biblice au fost descoperite și propovăduite în perioada care a urmat. Dacă apoi citim în istoria Bisericii vedem că, cu o sută de ani înaintea izbucnirii Reformei erau adunări de trezire cu botezuri cu Duhul Sfânt. Avem mărturii din timpul lui Jan Hus, al fraților din Boemia și al contelui de Zizendorf. Duhul lui Dumnezeu a lucrat puternic deja înaintea Reformei, în timpul Reformei și după aceea.

Așa a spus-o fratele Branham de repetate ori, în timpul nostru au fost descoperite cele șapte peceti, tainele ascunse ale întregului plan de mântuire al lui Dumnezeu. Iar noi am primit din partea lui Dumnezeu răspunderea de a purta mai departe ceea ce ne-a fost dăruit prin har. Toți știm că fratele Branham a avut o chemare divină. Dar eu

nu trebuie să zbor la Jeffersonville ca să mă informez acolo, nu! Dumnezeu a dăruit har ca eu să-l cunosc pe proroc timp de zece ani. Eu l-am cunoscut și ca om, am mâncat și am băut împreună cu el, am fost împreună cu el. Dar cel mai important lucru a fost însărcinarea divină.

Permiteți-mi s-o mai spun o dată pentru ca întreaga lume s-o audă. Dumnezeu S-a îngrijit ca prorocului să-i fie descoperit Cuvântul, pentru că așa este scris: „*Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-Și descopere taina Sa slujitorilor Săi proroci*”(Amos 3:7). N-o descoperă evangheliștilor, nici păstorilor, ci o descoperă prorocilor. Prorocii au fost numiți văzători, ei vedeau în vedenii lucrurile care trebuiau să se întâmple. Fratele Branham a fost un proroc. Dar ce i-a spus și arătat Dumnezeu în martie 1962? El a purtat hrana/alimentele într-un coș și le-a ordonat în rafturi. În acel timp rafturile au fost pline, dar hrana încă nu fusese pregătită și servită pe masă. Dar începând din acel timp am pus pe masa Domnului hrana depozitată. Noi am propovăduit întregul plan al lui Dumnezeu de mântuire, întregul sfat al Dumnezeului nostru.

Să spunem și acest lucru. Trebuie să adresez acest Cuvânt îndeosebi fraților noștri care vestesc același mesaj, același Cuvânt descoperit. Toți frații ale căror nume le-am auzit astăzi știu foarte exact ce a hotărât Dumnezeu pentru această perioadă de timp. Cu adevărat, din însărcinarea lui Dumnezeu, noi dăm mai departe doar ceea ce a fost descoperit prorocului din partea Domnului.

În legătură cu păcatul originar, cu amăgirea din Grădina Eden, fratele Branham a spus: „Așa a avut loc primul păcat care este necredința. Necredința este păcatul originar, păcatul străvechi. Satan a pus sub semnul întrebării ceea ce îi spusese Dumnezeu lui Adam: „Oare a spus Dumnezeu cu adevărat: «...»?”. Așa și-a făcut vrăjmașul începutul în Grădina Eden, în Paradis.

Nu v-o spun cauza mea, ci o spun din pricina tuturor fraților. Așa s-a întâmplat și în anul 1979. Vrăjmașul i-a insuflat necredință Evei prin cuvintele: „Oare a spus Dumnezeu cu adevărat: «...»?”. Acest gând străvechi al îndoielii a venit peste toți aceia care nu cred că Domnul Dumnezeu a pronunțat o chemare și o trimitere divină, aleargă mai departe pe căile lor și trec pe lângă ceea ce a făcut Dumnezeu în ultimii 40 de ani, trec batjocorind și zâmbind disprețuitor. Nimeni nu

trebuie să se mire că ei aleargă în diferite direcții. Nu știu dacă cineva a numărat, dar există atâtea direcții în cadrul mesajului și toți se referă la fratele Branham! La Dumnezeu există doar un singur Adevăr și acesta este Cuvântul Lui prețios și scump.

Scuzați-mă că trebuie să repet acest lucru încă o dată, dar noi am luat la inimă aceste cuvinte: „Ia aminte la Cuvânt pentru ca să înțelegi exact descoperirea”. Noi putem spune înaintea Feței lui Dumnezeu că nu există nici o singură întrebare în legătură cu cele 22 de capitole ale Apocalipsei. Nu există vreo întrebare căreia Dumnezeu să-i datoreze un răspuns. Totul este descoperit, totul a fost arătat în contextul corespunzător. În scrisori circulare și în mai multe broșuri am publicat aceste lucruri, și toți au posibilitatea de a le citi și asculta.

Acum mergem mai departe și intrăm în două, trei locuri biblice. Primul este din 2Cor. 3:13: „*și nu facem ca Moise, care își punea o măhramă peste față, pentru ca fiii lui Israel să nu-și piaronească ochii asupra sfârșitului a ceea ce era trecător*”. Vers. 14: „*Dar ei au rămas greoi la minte* („înțelegerea lor duhovnicească a fost întunecată” – lb. germ.).

Nu știu dacă puteți simți împreună cu mine. Ne uităm la toți acești ani în urmă. Atunci Pavel a scris că măhrama atârnă peste inimile lor și măhrama este dată deoparte doar în Isus Hristos. Ieri seară am amintit și accentuat acest punct referitor la evreii care se roagă la Zidul Plângerii. Deseori am amintit acest lucru. Ei se roagă și citesc acolo, legănându-și întregul trup, citesc Tora, Talmudul din Ierusalim, Mișna și Ghemara, citesc și iarăși citesc, dar măhrama încă atârnă peste inimile și ochii lor. Ei nu văd nimic când sunt citite scripturile Vechiului Testament.

Astăzi pot pune această întrebare: Ce este cu toți aceia care citesc scripturile Noului Testament? Atârnă măhrama asupra lor sau le-a fost dăruită descoperirea lui Isus Hristos? Așa cum am arătat înainte cu această batistă, această măhramă să fie dată deoparte, perdeaua să fie ruptă pentru ca această cale spre Locul preasfânt să fie liberă și să ne fie arătat ceea ce a isprăvit Domnul nostru pe crucea Golgotei. El a murit și perdeaua din Locul preasfânt a fost ruptă de sus până jos, chivotul legământului era la vedere. Sângele noului legământ a fost pus

pe acest chivot, iar noi toți am primit răscumpărarea și am acceptat iertarea prin sânge. Îi suntem mulțumitori Domnului pentru aceasta.

O mai spunem o dată. Măhrama atârnă nu doar peste evreii care până astăzi citesc scripturile vechi testamentare și scripturile lor proprii, ci atârnă și peste toți care citesc scripturile Noului Testament, și această măhramă este dată deoparte doar prin descoperirea lui Isus Hristos. „Lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea; eu Mă voi descoperi vouă”. Descoperirea lui Isus Hristos. Măhrama este dată deoparte, noi vedem cine este El.

Pot aminti și acest lucru, referitor la ce a spus fratele Branham despre Col. 1:15 unde este scris că Domnul nostru este Cel întâi născut din toată zidirea. Apoi fratele Branham a spus: „Întâiul născut a fost de la început”.

Fie ca toți frații să înțeleagă că Domnul nostru, fie ca Întâi născut, fie ca Mijlocitor, fie că El este arătat în umanitatea sau divinitatea Lui, El rămâne același. În Lc. 2:11 mai este scris: „*astăzi în cetatea lui David, vi S-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul*”. El este Domnul. Începând de la Geneza 2:5, când Dumnezeu Invizibil a ieșit din veșnicie și a început timpul, din acea clipă când Dumnezeu-Elohim a venit și S-a arătat într-un chip vizibil El a fost Domnul Dumnezeu. Cel Invizibil, Atotputernicul, S-a descoperit în formă vizibilă. Această descoperire vizibilă a lui Dumnezeu ca Domn în întregul Vechi Testament, fie în Gen. 14, când ca Împărat al Salemului, l-a întâmpinat pe Avraam și a ținut cina cu el, fie când El a venit la Avraam, S-a așezat, a mâncat și a băut, și i-a dat fâgăduința: „*La anul pe vremea aceasta, Mă voi întoarce negreșit la tine...*”. El este același de la început. Noi Îi suntem mulțumitori Domnului că este scris: „*Isus Hristos este același ieri și azi și în veci!*” (Evr. 13:8).

Cum spune Pavel în 2Cor. 3:15: „*Da, până astăzi, când se citește Moise, rămâne o măhramă peste inimile lor*”.

S-o spunem cu mare durere și suferință. Nu este măhrama peste toți? Și este dată deoparte doar prin descoperirea lui Isus Hristos, doar cine intră înăuntru în Cortul descoperirii. Nu în curtea de afară, nici în locul sfânt unde se întâmplă lucrurile hotărâte pentru a se întâmpla

acolo. Dar pe noi Dumnezeu ne-a hotărât pentru a intra în sfânta Sfințelor, în Locul preasfânt, în spatele perdelei.

S-o mai spunem odată. Marele preot intra odată pe an acolo unde era chivotul legământului; el intra acolo în ziua împăcării lui Dumnezeu cu omenirea, acolo unde era adus sângele. Domnul nostru, ca Mare Preot. Ca Mare Preot, dar totuși Domn; ca Mijlocitor, dar totuși El este Domnul. Diferite atribute, dar El rămâne mereu același, ieri, azi și în veci. Pavel a prezentat aceste lucruri. Noi credem din toată inima ceea ce este scris.

Apoi Rom. 11:5: *„Tot așa, și în vremea de față este o rămășiță datorită unei alegeri prin har”*. Și în timpul nostru, deoarece așa este scris aici în Rom. 11:5: *„Tot așa, și în vremea de față, este o rămășiță datorită unei alegeri prin har”*.

Este alegerea lui Dumnezeu. Este o rămășiță. Scumpii mei frați și surori, atunci Israelul n-a putut fi salvat în întregime. Cei șapte mii care nu și-au plecat genunchii înaintea lui Baal erau deja o mărturie că ei primiseră har înaintea lui Dumnezeu. Toți care la prima venire a lui Hristos au fost hotărâți să accepte și să primească mântuirea au trăit acest lucru prin harul lui Dumnezeu. Ceilalți au fost împietriți. Exact așa se petrece și astăzi.

O spunem foarte clar. Și fie ca toți frații să vestească acest lucru în toate adunările lor pe întregul pământ, și să folosească acest Cuvânt pentru acest timp. Așa cum atunci a fost un astăzi tot așa este un astăzi în timpul nostru. „Astăzi dacă auziți glasul Lui să nu vă împietriți inimile”. Astăzi lumina, descoperirea divină cade asupra Cuvântului.

Fiți sinceri acum. Există în Noul Testament vreun singur loc care ne-a rămas ascuns? Totul ne-a fost descoperit prin har. Vă rog frumos gândiți-vă la astăzi al nostru. Tot așa este în vremea de față, în timpul nostru: există un astăzi prin har, iar noi putem primi și accepta.

Apoi Rom. 11:6: *„Și dacă este prin har..”*. Așadar o separare prin har. Voi poporul Meu separați-vă, nu vă atingeți de nimic necurat. Spuneți-mi mie în ce adunare se mai predică așa ceva, cine vorbește de așa ceva? Cine a recunoscut astăzi al nostru, Cuvântul pentru această perioadă de timp, în care Dumnezeu avea să trimită un proroc, pe care l-a și trimis? Aceasta este cea mai importantă perioadă de timp din

istoria omenirii, cea mai importantă perioadă de timp din Adunarea Dumnezeului Celui viu. După noi nu va mai apărea niciun proroc în mijlocul neamurilor; după noi nu va mai veni niciun mesaj. Acest mesaj se va revărsa în răpirea Miresei lui Isus Hristos. Noi avem făgăduința puternică că Mirele va veni și Își va lua Mireasa Acasă.

În acest context și legătură, frații din diferite țări au greutăți deoarece traducerile sunt diferite. Nu în toate traducerile acolo unde la noi este scris Mireasă este scris „Mireasă” ci soție. Este păcat așa ceva. Este păcat că nu toți au tradus fideli conform cu originalul. Să luăm de exemplu cuvântul „Adunare” (Gemeinde în lb. germană). [Fr. Frank nu a spus „Haideti să folosim cuvântul adunare!”, ci „Să luăm (de exemplu) cuvântul Adunare”- n. ed.]. Domnul nostru spune: „Eu Îmi voi zidi Adunarea Mea”. În Efes. 4 sfânta Scriptură spune că „Dumnezeu a așezat în Adunare”. Apoi, dacă mergem la 1Cor. 12 și în special în cap. 14, vedem cum s-au așezat acestea în Adunare, care este stâlpul și temelia adevărului.. Dar în câte traduceri biblice cuvintelor Biserică și Adunare le sunt date același sens? Dar Domnul nu zidește o biserică, nu zidește o biserică protestantă sau catolică. Domnul Își zidește Adunarea Lui, gloata Sa răscumpărată prin Sânge. Cuvântul merge înapoi la Ex. 12, „Lasă pe fiul meu, întâiul Meu născut să plece” – așa a sunat mesajul pe care Moise l-a dus lui faraon. Întâiul născut care trebuia condus afară, după conducerea afară este adunarea – ecclesia. Adunarea, constituită din mădulare unite între ele. De aceea este scris că prin Duhul Sfânt am fost botezați într-un singur Trup. Nu într-o biserică! Ci în Trupul Domnului.

Fie ca toți frații din toate limbile unde aceste lucruri nu sunt traduse corect, să ia toate versetele biblice din toată Scriptura și să înțeleagă exact ceea ce a spus Domnul nostru acolo și ce a vrut să spună și pentru noi în timpul acesta: „Iată Mirele sosește!”. Mirele vine în legătură cu Mireasa. Există diferite venituri, dar este doar o singură revenire a Domnului. Așa cum Domnul a dat făgăduința și a spus: „*Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi*”. Ca Mire El ne-a răscumpărat și S-a dus să pregătească locuințele. Masa este deja pregătită, și El va reveni pentru a ne lua Acasă. Dar apoi se va împlini: „*doi inși vor fi în același pat, unul va fi*

luat și altul va fi lăsat; două femei vor măcina împreună: una va fi luată, și alta va fi lăsată. Doi bărbați vor fi la câmp: unul va fi luat și altul va fi lăsat". Trebuie să fie în legătură cu realitatea. Revenirea lui Isus Hristos va fi o realitate divină. Toți cei ce sunt Adunarea Mireasă a Mielului, ca rămășiță, au recunoscut pe astăzi al nostru și au acceptat și primit, fiindcă măhrama de pe ochii și inimile noastre a fost dată deoparte.

Dacă astăzi ne uităm la Vechiul și Noul Testament și citim, nu mai avem nicio măhramă, nici măhrama lui Moise, nici cea a lui Hristos. Nu mai este nicio măhramă, totul este dat deoparte. Descoperirea lui Isus Hristos. Să fii în Locul preasfânt acolo unde a vorbit Dumnezeu. O spunem cu toată claritatea și deslușit. Descoperirile pe care le-a primit fratele nostru iubit Branham de la Dumnezeu n-au fost în curtea de afară și nici în locul sfânt, ci în sfânta sfintelor, în Locul preasfânt, doar acolo unde vorbește Dumnezeu. Acolo nu vorbește niciun om, ci acolo numai Dumnezeu vorbește, iar noi am auzit Cuvântul descoperit.

Pentru toți frații care se referă mereu la fratele Branham. Fie ca toți să știe. Când fratele Branham a vorbit despre Apoc. 10:7 atunci el a folosit mereu cuvântul la plural, adică „Domnul va descoperi *tainele* prin îngerul al șaptelea al Adunării”. Și exact acest lucru s-a întâmplat, în perioada de timp a Laodiceei în care mai trăim acum, că prin ultimul mesager au fost descoperite toate tainele, începând de la căderea în păcat până la Apoc. 22. De aceea, când fratele Branham s-a referit la Apoc. 10:7 și în legătură cu slujba sa, el a spus întotdeauna „tainele”, la plural. Dar în Apoc. 10:7 este scris la singular – „taina lui Dumnezeu”; nu doar o taină, ci „taina lui Dumnezeu descoperită”. Isus Hristos este taina lui Dumnezeu descoperită, Dumnezeu descoperit în Isus Hristos, Domnul nostru. Voi cunoașteți cuvântul din 1Tim. 3:16: „*Și fără îndoială, mare este taina evlaviei. «Dumnezeu a fost arătat în trup, a fost dovedit neprihănit în Duhul»...*”.

Să cuprindem despre ce este vorba în acest timp. Este vorba de un lucru: să recunoaștem pe astăzi al nostru și să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru aceasta, că El a dat deoparte măhrama, că nu doar citim, ci lucrurile citite ne sunt descoperite, pentru ca să vedem totul încadrat biblic. Pentru aceasta încă o dată trebuie punctat acest lucru.

Un cuvânt adresat tuturor fraților de pe întregul pământ. Cine dorește să recunoască mesajul și să primească descoperirea acela să ia aminte exact la Cuvântul scris. Deoarece Cuvântului scris n-ai voie să-i adaugi ceva sau să scoți ceva din el. Cu siguranță fratele Branham a accentuat acest lucru de peste 50 de ori, că nimeni n-are dreptul să scoată ceva din Cuvânt sau să-i adauge ceva. Ce este cu toate interpretările? Ce este cu toate învățăturile împrăștiate peste tot, care nu sunt scrise în Cuvântul lui Dumnezeu? Fie ca toți frații noștri de pe întregul pământ să respecte Cuvântul Vechiului și Noului Testament și apoi să introducă în acest Cuvânt ceea ce i-a fost descoperit fratelui Branham din partea lui Dumnezeu, deoarece acest Cuvânt a fost introdus în mesaj, și totul este într-o armonie divină. Noi vom putea încadra slujba fratelui Branham în mod biblic.

Așa cum toți am aflat, este foarte trist că în America de Sud se demonstrează pe străzi pentru William Branham, cu fotografiile cu stâlpul de nor și de foc și portretul picturii lui Hofmann cu Hristos. Dați-vă seama cât de departe au alunecat lucrurile, în afara oricăror limite, oamenii și-au pierdut mințile, aduc ocară asupra lui Dumnezeu, a Cuvântului lui Dumnezeu, asupra Răscumpărătorului nostru și asupra slujbei fratelui Branham.

Noi respectăm ceea ce i-a fost spus lui: că mesajul pe care Domnul Dumnezeu i l-a descoperit și dăruit lui va fi propovăduit pe întregul pământ. Ne uităm în urmă și vedem că totul s-a împlinit. Apoi ne gândim că 174 din cele 193 de țări de pământ sunt îngrijite în mod direct și sunt în legătură directă cu ceea ce a spus Dumnezeu. Toate aceste țări sunt bine și peste tot aleșii l-au recunoscut pe astăzi al lor. Așa cum am citit, și în timpul acesta Domnul are o rămășiță care nu și-a plecat genunchii înaintea lui Baal, ci înaintea Domnului Dumnezeu, pe întregul pământ. Și pe cei ce nu-i putem ajunge din acest loc, îi ajung frații noștri din acele țări de pretutindeni. Și toți de pe întregul pământ sunt incluși în ceea ce face Dumnezeu în prezent. Scriptura este împlinită în fața ochilor noștri.

Spunem acest lucru încă o dată. Noi vedem ceea ce se întâmplă cu Israel, vedem ce rol joacă națiunile, vedem toate aceste lucruri. Nu dorim să intrăm în toate aceste detalii, dar vedem nedumerirea, neajutorarea. Peste tot oamenii nu mai au nicio nădejde. Întreaga lume

este inundată cu această ultimă epidemie. Dar Domnul Dumnezeu a dat făgăduința: „*Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului*”. Iar cuvântul scris în Ps. 91 spune că nicio epidemie nu ne va atinge și că Domnul ne va păzi prin har. În acest mod dorim să-I mulțumim și să ne încredem în Domnul în fiecare situație.

Doresc să spun și să accentuez încă o dată acest lucru. Un Cuvânt adresat tuturor fraților de pe întregul pământ. Toți să dea mai departe același Cuvânt, același mesaj, aceeași hrană duhovnicească. Cu adevărat este ultima însărcinare. Pe cât de sigur i-a fost spus fratelui Branham că trebuia să depoziteze hrana, pe atât de sigur în 3 decembrie 1962 el mi-a spus: „Așteaptă cu împărțirea hranei până când vei primi și restul acesteia”. Eu n-am mai avut nevoie de niciun glas, ci am știut sută la sută, când după înmormântarea fratelui Branham ceva a vorbit în inima mea: „Acum a sosit timpul tău să mergi din oraș în oraș, de pe continent pe continent ca să propovăduiești Cuvântul, să propovăduiești mesajul”. Eu mi-am luat la inimă 2Tim. 4: „*propovăduiește Cuvântul la timp și nelatimp*”.

Iubiții mei frați și surori, vă rog scuzați-mă că repet mereu, dar vă rog frumos luați-o la inimă în acest timp serios. În acest ultim timp de acum Dumnezeu a chemat afară o rămășiță, pe care a separat-o, a curățat-o, a sfințit-o și dedicat-o Lui. Noi stăm doar la dispoziția lui Dumnezeu și lăsăm ca valabil doar ceea ce este scris în Cuvânt, iar apoi vedem armonia între mesaj și predicile fratelui Branham, între Vechiul și Noul Testament; este cu adevărat o armonie divină. Îi aducem slavă și cinste Dumnezeului nostru, din veșnicie în veșnicie. Vă rog credeți acest lucru! În timpul nostru, astăzi al nostru, astăzi dacă auziți glasul Lui. Astăzi am auzit glasul Lui și nu ne-am împietrit inimile, ci ni le-am deschis. Domnul a dăruit har ca scumpul și sfântul Său Cuvânt să cadă în inimile noastre. Lui, singurului Dumnezeu Îi aducem cinstea și slava, în vecii vecilor. Aleluia! Amin.

Doamne, Atotputernicule, astăzi îmi este pe inimă să mă rog încă o dată pentru toți frații slujitori. Te rog pentru ei, ca ei să nu propovăduiască nimic, numai dacă ei o pot propovădui din Cuvântul Tău. Adunarea este o Mireasă a Cuvântului și trebuie să devină o Adunare a Cuvântului, pregătită pentru ziua glorioasă a revenirii Tale.

Iubite Domn, Tu, ca Mire, vorbești cu Mireasa Ta. Îți mulțumim că Mat. 25 se împlinește. Tu vei reveni, și toți cei pregătiți vor intra cu Tine la ospățul nunții. Iubite Domn, noi pretindem rămășița, răscumpărării, pe toți cei aleși mai dinainte. Noi îi pretindem pe toți cei ce sunt predestinați de a avea parte de ospățul nunții, ca ei să audă acum chemarea Ta, pentru ca ei să trăiască pregătirea lor.

Iubite Domn, binecuvântează-i pe toți frații ale căror nume n-a fost amintit astăzi. Tu îi cunoști pe toți, știi unde locuiesc ei. Binecuvântează-ne pe toți și călăuzește-ne până vom trece de la credință la vedere. Împreună laudăm puterea Cuvântului, a Sângelui și Duhului Tău. Îți mulțumim că Tu vei desăvârși lucrarea Ta de răscumpărare în timpul nostru. Putem spune ca poetul de cântare: chiar dacă nu cunosc calea, Tu o cunoști, Tu ne conduci pe calea dreaptă din pricina Numelui Tău sfânt. Îți mulțumim din toată inima pentru aceasta. Tu cunoști timpul, planul Tău este gata pregătit. Împreună Îți mulțumim că vedem profeția biblică în împlinirea ei, în Orientul Apropiat, cu Israelul, cu Neamurile. Îți mulțumim pentru credincioșia Ta, și Te rugăm ridică-Ți Fața asupra întregului popor și binecuvântează-ne din bogăția harului Tău, în Numele sfânt al lui Isus. Amin. Amin.